

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 12 lutego 2014 r. – Mihai Manea przeciwko Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

(Sprawa C-76/14)

(2014/C 151/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mihai Manea

Strona pozwana: Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mając na uwadze przepisy ustawy nr 9/2012 i przedmiot podatku przewidzianego w tej ustawie, art. 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwo członkowskie Unii podatku od emisji zanieczyszczeń stosowanego do wszystkich zagranicznych pojazdów samochodowych przy ich rejestracji w tym państwie, który stosowany jest również przy przeniesieniu prawa własności krajowych pojazdów samochodowych, z wyjątkiem sytuacji gdy taki podatek lub podatek podobny został już zapłacony?
- 2) Czy mając na uwadze przepisy ustawy nr 9/2012 i przedmiot podatku przewidzianego w tej ustawie, art. 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwo członkowskie Unii podatku od emisji zanieczyszczeń stosowanego do wszystkich zagranicznych pojazdów samochodowych przy ich rejestracji w tym państwie, który jest należny od krajowych pojazdów samochodowych tylko przy przeniesieniu prawa własności takiego pojazdu, wobec czego pojazd zagraniczny nie może być używany bez zapłaty podatku, podczas gdy pojazd krajowy może być używany w sposób nieograniczony czasowo bez zapłaty podatku do czasu przeniesienia prawa własności tego pojazdu, o ile takie przeniesienie ma miejsce?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 lutego 2014 r. – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson przeciwko WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Sprawa C-80/14)

(2014/C 151/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson

Strona pozwana: WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy wyrażenie „co najmniej 20” w art. 1 ust. 1) lit. a) pkt ii) dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 98/59/WE”) odnosi się do liczby zwolnień przeprowadzonych we wszystkich zakładach pracodawcy, w których miały miejsce zwolnienia w okresie 90 dni albo odnosi się do liczby zwolnień w każdym poszczególnym zakładzie?

- b) Jeśli art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) odnosi się do liczby zwolnień przeprowadzonych każdym poszczególnym zakładzie, jakie znaczenie należy przypisać pojęciu „zakład”? W szczególności, czy pojęcie „zakład” należy rozumieć w ten sposób, że obejmuje całość danego przedsiębiorstwa handlu detalicznego rozumianego jako jedna jednostka ekonomiczna i handlowa albo jako część tego przedsiębiorstwa, która rozważa przeprowadzenie zwolnień, a nie natomiast jako jednostka jak każdy poszczególny sklep, do którego są przypisani w celu wykonywania swoich zadań objęci planowanym zwolnieniem pracownicy?
- 2) Czy w okolicznościach, w których pracownik występuje do prywatnego pracodawcy z żądaniem o wypłatę odprawy, państwo członkowskie może się powołać na dyrektywę albo utrzymywać, że nie przyznaje ona żadnych bezpośrednio skutecznych praw przeciwko pracodawcy w przypadku gdy:
- (i) prywatny pracodawca ponosiłby odpowiedzialność za zapłatę pracownikowi odprawy w związku z nieodpowiednią transpozycją dyrektywy przez państwo członkowskie z powodu swoich uchybień obowiązkowi tego pracodawcy w zakresie przeprowadzenia konsultacji zgodnie z dyrektywą; oraz
- (ii) gdy od tego znajdującego się w stanie niewypłacalności pracodawcy żąda się wypłaty odprawy a żądanie to nie jest spełnione i gdy skierowane zostaje do państwa członkowskiego żądanie, to czy to państwo członkowskie może na podstawie przepisów krajowych stanowiących transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy ⁽¹⁾ ponosić odpowiedzialność i mieć obowiązek wypłaty odprawy z zastrzeżeniem wszelkich granic odpowiedzialności nałożonych przez instytucje gwarancyjne utworzone przez państwa członkowskie na podstawie art. 4 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 283, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 18 lutego 2014 r. – KPN BV przeciwko Autoriteit Consument en Markt (ACM), Inni uczestnicy postępowania: UPC Nederland BV i in.

(Sprawa C-85/14)

(2014/C 151/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KPN BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Inni uczestnicy postępowania: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej ⁽¹⁾ pozwala na regulowanie taryf, chociaż analiza rynku nie wykazała, by któraś strona dysponowała znaczącą pozycją rynkową w zakresie regulowanej usługi, w sytuacji gdy istnieje techniczna możliwość transgranicznego wywołania niegeograficznych numerów telefonicznych, a jedyna przeszkoda w dostępie do tych numerów polega na tym, że stosowane są taryfy, na podstawie których wywołanie numeru niegeograficznego jest droższe niż wywołanie numeru geograficznego?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 College ma następujące pytania:
- a) Czy uprawnienie do regulacji taryfowej stosuje się również wtedy, gdy wyższe taryfy mają jedynie ograniczony wpływ na ilość połączeń z numerami niegeograficznymi?